

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

คณะกรรมการ. (2527). กฎหมายอาญาภาความผิด (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิตติ ติงคภทิย. (2503). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักศึกษาอบรมแห่งเนติบัณฑิตยสถาน.

_____. (2525). กฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสถาน.

จีด เศรษฐบุตร. หลักกฎหมายแพ่งลักษณะละเอียด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

จำปี โสตถิพันธุ์. (2548). หลักความรับผิดก่อนสัญญา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญาณ.

นพนิช สุริยะ. (2536). สิทธิมนุษยชน : แนวคิดทางตะวันตกและสังคมไทยจากสู่โขทัย-รัตนโกสินทร์ หนังสือ รพี'36. จัดพิมพ์โดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุตร ประดิษฐ์วัฒน์. (2522). แพทย์-ยา วิชาชีพหรือการค้า. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ออกเบี้ย.

พิชัย นิติทองคำ.(2535). ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 1-6.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

พรตจ้อฟค่าปร้า,(2535) จุดเปลี่ยนแห่งศตวรรษ เล่ม 2, แปลโดย พระประชาปัสนธโน คณะ กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิโภมลคีมทอง.

มนต์ชัย ชนินทรลีลา. (2548). แพทย์กับกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอเชียคิท.

เมธี วงศ์ศิริสุวรรณ. (2548). กฎหมายกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บุ๊กเนท.

ยิ่งศักดิ์ กฤณจินดา. (2525). กฎหมายลักษณะพยาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิทูรย์ อึ้งประพันธ์. จราญาแพทย์ อดีต ปัจจุบันและอนาคต, เอกสารประกอบการประชุมพยาธิวิทยาแห่งชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 25 มีนาคม 2537 ณ ห้องประชุมวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า.

- _____ (2530). ความยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าวในเวชปฏิบัติ.นิติเวชสาสก ฉบับ กฏหมายกับเวชปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราศิริราช.
- _____ (2537). สิทธิของผู้ป่วย กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ
- _____ (2530). หลักการทั่วไปของกฏหมายควบคุมวิชาชีพในนิติเวชศาสตร์ฉบับ กฏหมายกับเวชปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- วิสัย พฤหัสวัน. (2547). คนไข้ กฏหมาย และการแพทย์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- แสวง บุญเนติมวีกาส. (2546). กฏหมายการแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ วิญญาณ.
- อรรถจินดา ดีดุง. (2536). สิทธิของผู้ป่วย. รวมบทความเกี่ยวนโยบายการ ศัตราวารย์นายแพทย์ อนันต์ จันทร์โอภากร. (2531). โครงการสร้างพื้นฐานกฏหมายลักษณะเมดิในระบบความใน โอกาสครบรอบ 60 ปี ดร. ปรีดี เกษมกรรพย์, กรุงเทพมหานคร : พีเคพรีนดิ้งเข้าส์.
- อัมพร ณ ตะกั่วทุ่ง.(2528). คำพิพากษาฎีกาประจำปีพุทธศักราช 2527.กรุงเทพมหานคร : เนติ บันฑิตยสภา.
- โอลสต โอกิน. (2528).บทบาทและความรับผิดชอบของแพทย์ตามกฏหมาย. กรุงเทพมหานคร : หอรัตนชัยการพิมพ์.

หนังสือต่างประเทศ

- A.Samuels, Medical negligence today-an appraisal, 23 Med Sci Law 31-36, (1983).
- B, Davis, A history of forensic medicine. The Medico-legal (1985)
- Benatar SR, Traditional and evolving concepts in medical ethics, Med Law.
- Brender Greene, Understanding Medical Law, Cavendish Publishing Ltd, Great Britain, 2005.
- CF. Brockington, A short history of public health, 2nd Ed. (London :J &A churchil, 1966.
- FF. Camp, Historical and general law, in Grodvohl's legal medicine 3rd ed. (New York :John Wright and sons, 1967).
- Goff R, 'A matter of life and death' (1995) 3 Med Law Rev 1.
- JM.Cameron, The medico-legal expert past, present and future.28 Med Sci Law 3-13 (1980).

M.A. Jones & K. Keywood, Assessing the Patient's Competence to Consent Medical Treatment, 1996, 2 Medical Law International

Re F (mental patient :sterilsation) (1990) 2 AC 1, cited in Airedale National Health Service Trust v Bland (1993)

S.R. Benator Traditional and Evolving Concepts in Medical Ethics, 7 Med Law 424 (1989).

W.J.Morton, The doctrine of informed consent, 6 Med Law 117 – 125 (1987)

วิทยานิพนธ์

กมลซัย รัตนสกาววงศ์. (2523). ความยินยอมในกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณรงค์ ใจหาญ. (2526). ความสำคัญผิดในเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจทำได้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณรงค์ฤทธิ์ เพชรฤทธิ์. (2544). ความรับผิดทางละเมิดต่อผู้ป่วยของโรงพยาบาลเอกชนจากการกระทำการแพทย์คู่สัญญาอิสระ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เพ็ญจันทร์ คล้ายเอี่ยม. (2552). ความรับผิดในสัญญาให้บริการด้านการแพทย์. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วีรวรรณ บุณฑริก. (2540). ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิที่จะรักษาผู้ป่วย กรณีศึกษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลรามาธิบดี. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

อัจฉรา วีระชาลี. (2537). สิทธิของผู้ป่วย. วิทยานิพนธ์ ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บทความภาษาไทย

คงิต ณ นคร. (2521). ทักษะของนักกฎหมายเกี่ยวกับการแพทย์. วารสารอัยการ 10 .หน้า 17-19

ชนกัท วินยวัฒน์. (2551). ความยินยอมในการรักษาทางการแพทย์ : สิทธิของผู้ป่วยที่ถูกละเลย. วารสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 51 (1). หน้า 41-44

ไพบูลย์ พันธ์. (2516). ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความยินยอมของผู้เสียหาย, คุลพาท.16 (3). หน้า 10-

วิทูรย์ อังประพันธ์,(2536) เปรีบเทียบความรับผิดเพื่อละเมิดจากการประกอบวิชาชีพของแพทย์
ตามกฎหมายคอมมอนลอว์และไทย, บทบัญชีติย์ 49 (3). หน้า 27-28

วิทูรย์ อังประพันธ์. (2529). ประมาณเดินเลื่อทางการแพทย์และการผลักภาระการพิสูจน์ วารสาร
อัยการ 108. หน้า 16-20

วิทูรย์ อังประพันธ์ และรัชต์ชัย ธีรชิตกุล. (2531). ความยินยอมที่ได้รับการระบุกล่าว ข้อแตกต่างที่
พบเสมอ, วารสารอัยการ 11. หน้า 64-66

วิทูรย์ อังประพันธ์. การคุ้มครองผู้บริโภคกับบริการทางการแพทย์, วารสารอัยการ 5.หน้า13-16

วิทูรย์ อังประพันธ์. (2526) คำอธิบายข้อบังคับแพทยศาสตร์ด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวช
กรรม พ.ศ. 2526, แพทยศาสตร์. หน้า 17-19

ข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต

<http://www.med.cum.ac.th>.

[http://www.wrwhos.org.](http://www.wrwhos.org)